

Sygn. akt: IV RC 137/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Krawczyk - Mandrak

Protokolant: Dorota Krupińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniej Z. T. działającej przez matkę L. T.**

przeciwko T. T.

o podwyższenie alimentów

- 1) zasądza od pozwanego T. T. na rzecz małoletniej powódki Z. T. alimenty w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, począwszy od 1 lutego 2016r., płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniej powódki L. T., a to w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 stycznia 2013 r. w sprawie II RC 1306/12;
- 2) w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
- 4) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Rybniku) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV RC 137/16

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2016 roku małoletnia powódka Z. T. działająca przez matkę, wniosła do tutejszego Sądu pozew, w którym domagała się podwyższenia alimentów od pozwanego z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, począwszy od 1 lutego 2016 roku. Jako uzasadnienie pozwu powódka podniosła, iż od czasu ustalenia ostatecznych alimentów jej koszty utrzymania znacząco wzrosły. Podano przy tym, że powódka kontynuuje edukację w III klasie szkoły podstawowej, a matka uprawnionej nie jest w stanie sprostać jej potrzebom materialnym. (k. 2-4)

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, z kolei na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016 roku wniósł o oddalenie powództwa. (k. 34).

Sąd ustalił.

Bezsporne w sprawie są okoliczności:

- małoletnia powódka jest córką pozwanego;
- małżeństwo rodziców uprawnionej zostało rozwiązane mocą wyroku Sądu Okręgowego w G. Ośrodek (...) w R. z 22 stycznia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt II RC 1306/12;
- na podstawie cytowanego orzeczenia zasądzone od pozwanego na rzecz córki alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie;
- strony nie mieszkają razem, ani nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego.

Sporne są natomiast:

- usprawiedliwione wydatki stron;
- możliwości zarobkowe i majątkowe rodziców uprawnionej;
- oraz okoliczności uzasadniające podwyższenie alimentów, o których mowa w art. 138 k.r.o.

W dacie ustalenia ostatecznych alimentów małoletnia powódka miała 6 lat i była dzieckiem ogólnie zdrowym. Uprawniona uczęszczała wówczas do przedszkola, za które opłaty ponosił pozwany. Wydatki przedszkolne stanowiły wówczas kwotę około 220 zł miesięcznie. Powódka wraz z matką zajmowała mieszkanie zakupione przez jej rodziców. Opłaty mieszkaniowe ponosiła w całości matka uprawnionej, pozwany z kolei uiszczał ratę kredytu tj. około 270-290 zł miesięcznie.

Matka uprawnionej miała w tym czasie 30 lat, z zawodu była nauczycielką. Nazajutrz sprawy rozwodowej miała podjąć pracę w sklepie jubilerskim, za wynagrodzeniem 1500 zł miesięcznie.

Pozwany miał 33 lata, z zawodu był ratownikiem medycznym. Mieszkał wówczas wraz z ojcem. Był zatrudniony w Wojewódzkim Szpitalu (...) w R., gdzie otrzymywał wynagrodzenie w kwocie około 1700 zł netto miesięcznie. Dodatkowo pracował w ramach umowy zlecenia, osiągając z tego tytułu dochody rzędu 1200-1600 zł netto miesięcznie.

(dowód: akta II RC 1306/12, a w szczególności zeznania stron k. 145v-146v, wyrok k. 147-147v, zaświadczenie o zarobkach k. 12-17).

Matka małoletniej powódki ma obecnie 34 lata, pracuje jako sprzedawca osiągając dochód w wysokości 2300 zł netto miesięcznie. Razem z córką nadal zajmuje mieszkanie zakupione wspólnie z byłym mężem. Obecne wydatki mieszkaniowe to: czynsz, woda 421 zł, energia elektryczna 50-60 zł, gaz 116 zł co dwa miesiące, internet i telewizja 105 zł. Łącznie około 640 zł miesięcznie, co w przeliczeniu na osobę stanowi wydatek rzędu 320 zł. Aktualnie to matka powódki spłaca kredyt mieszkaniowy w ratach po 250 zł miesięcznie.

Uprawniona ma obecnie 9 lat, nadal jest dzieckiem ogólnie zdrowym. Kontynuuje edukację w III klasie szkoły podstawowej. Zasadniczo korzysta z bezpłatnych zajęć pozalekcyjnych.

Bieżące koszty utrzymania powódki to:

- wyżywienie 400 zł miesięcznie,
- odzież 200-300 zł miesięcznie,
- środki czystości i kosmetyki 50 zł miesięcznie,

- wydatki szkolne około 1000 zł rocznie (w tym: podręczniki 300 zł, pozostała wyprawka 500 zł, ubezpieczenie 45 zł oraz komitet i wycieczki) tj. około 80 zł miesięcznie,

- telefon 20 zł,

- rozrywka oraz kieszonkowe 200 zł (w tym kieszonkowe jest przeznaczane na zieloną szkołę, której wydatek wyniesie 1000 zł),

- częściowy udział w kosztach utrzymania mieszkania 320 zł miesięcznie.

Uwzględniając powyższe, całkowity koszt utrzymania małoletniej powódki to około 1300 zł miesięcznie.

(dowód: zeznania matki małoletniej powódki k. 34v, rachunki k. 8-11, odpis aktu urodzenia k. 6, informacja o dochodach k. 31-32)

Pozwany ma obecnie 36 lat, w ostatnim czasie nie zmieniał zawodu. Aktualnie pracuje w Wojewódzkim Pogotowiu (...) w K.. Jego dochody wynoszą obecnie około 2800 zł netto miesięcznie. Dodatkowo, okazjonalnie pozwany podejmuje pracę w ramach umów zlecenia.

W ubiegłym roku z tego tytułu otrzymał 2000 zł, z kolei w tym roku była to już kwota 500 zł. Suma dochodów pozwanego oscyluje zatem w granicach 3000 zł netto miesięcznie.

Zobowiązany w dalszym ciągu mieszka z ojcem. Obecne koszty utrzymania mieszkania to: czynsz 500 zł, energia elektryczna 70 zł, gaz 90-100 zł co dwa miesiące - łącznie 620 zł, co w przeliczeniu na osobę stanowi wydatek rzędu 310 zł.

Pozostałe wydatki pozwanego to:

- wyżywienie 400-500 zł,

- odzież 200 zł,

- środki czystości i kosmetyki 50 zł,

- internet i telefon 170 zł,

- dojazdy do pracy 200-300 zł.

Reasumując – łączne koszty utrzymania zobowiązanego to 1400 zł. Pozwany ponadto spłaca dwie pożyczki obie zaciągnięte na zakup samochodu: jedną z zakładu pracy, której rata wynosi 250 zł, druga względem banku, której miesięczna spłata sięga 700 zł.

Suma wydatków i zobowiązań pozwanego to zatem 2350 zł miesięcznie.

Pozwany utrzymuje stały i regularny kontakt z córką. Ponadto okazjonalnie kupuje jej prezenty, a w miarę potrzeby także odzież.

(dowód: zeznania pozwanego k. 35-35v, informacje o dochodach k. 33)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie, którym Sąd dał wiarę uznając je za logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył.

Podstawę prawną do żądania podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej powódki stanowi przepis art. 133 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. W myśl przywołanych przepisów rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania

i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych określa art. 135 § 1 k.r.o., który uzależniony jest od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych

i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy zaś rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. A zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić.

Zgodnie zaś z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Ustalając wysokość świadczeń alimentacyjnych należy mieć na względzie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków, o których mowa powyżej następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi niegdyś podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów.

Małoletnia powódka niewątpliwie nie jest w stanie nadal samodzielnie się utrzymać. Nie dysponuje także majątkiem, który mógłby stanowić jej źródło dochodu. Wobec powyższego całkowity koszt utrzymania małoletniej obciąża jej rodziców.

Ostatnie alimenty na rzecz małoletniej zostały ustalone w styczniu 2013 roku. Od tego czasu zmiana stosunków nastąpiła w szczególności w zakresie kosztów utrzymania małoletniej uprawnionej, które, w ocenie Sądu, wzrosły do kwoty 1300 zł miesięcznie. Bezsprzeczne jest przy tym fakt, iż wraz

z upływem lat (w tym przypadku ponad dwóch) i naturalnym rozwojem dziecka wzrastają również jego wydatki. Powódka obecnie kontynuuje edukację szkolną, co niewątpliwie wpłynęło na jej koszty utrzymania. Jako dorastająca dziewczyna powódka dostrzega także takie potrzeby jak: odpowiednia odzież, kosmetyki, rozrywka itp., a jej wymagania są determinowane również otaczającym ją środowiskiem. Oceniając wykazane przez uprawnioną koszty utrzymania należy podkreślić, iż nie są one przejawem zbytku powódki. Małoletnia nie domagała się bowiem zagranicznych wyjazdów wakacyjnych, a koszt rozrywki sięgający kwoty 100 zł miesięcznie nie jest żądaniem wygórowanym. Wydatki na odzież rzędu 250 zł miesięcznie, wbrew temu co wskazywał pozwany, nie są konsekwencją materialistycznej postawy małoletniej. Nie trudno wyobrazić sobie, że dorastające dziecko często zmienia odzież i obuwie, które w dzisiejszych czasach nie jest przeciętnym wydatkiem.

Sytuacja materialna pozwanego zasadniczo nie uległa zmianie. Zobowiązany w dalszym ciągu osiąga dochody rzędu 3000 zł, choć obecnie ich przeważającym składnikiem jest wynagrodzenie za pracę. Dodatkowe umowy zlecenia, są aktualnie mniej rentowne, niemniej jednak podwyższają pensję pozwanego o co najmniej 200 zł miesięcznie. Pozwany określił całość kosztów swojego utrzymania na kwotę 1400 zł miesięcznie. Pozostałą część wydatków zobowiązanego (około 950 zł) stanowią zaś zobowiązania względem instytucji pożyczkowych. Obowiązek alimentacyjny pozwanego w swej doniosłości wyprzedza wszelkie inne należności o charakterze majątkowym, dlatego też raty kredytów nie mogły, co do zasady, wpłynąć na kwotę ustalanych świadczeń.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 138 k.r.o. zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, uznając iż możliwości dochodowe pozwanego pozwalają na łożenie takich kwot na powódkę, bez uszczerbku dla kosztów utrzymania pozwanego.

Jedyną podstawą oddalenia pozostałej części powództwa jest obowiązek alimentacyjny matki małoletniej powódki. Matka uprawnionej częściowo swój obowiązek realizuje poprzez osobiste wychowanie i opiekę nad córką. Niemniej jednak posiada ona także odpowiednie możliwości zarobkowe (obecnie około 2300 zł miesięcznie), które pozwalają jej również częściowo zabezpieczyć potrzeby małoletniej. Na marginesie należy wskazać, że obowiązek alimentacyjny

nie jest równaniem matematycznym, na podstawie którego wprost proporcjonalnie rozdziela się koszty utrzymania dziecka. Obecnie matka powódki będzie zobowiązana do przekazywania na rzecz córki kwoty 600 zł miesięcznie, co w pełni mieści się w granicach jej możliwości zarobkowych.

Sąd zasądził alimenty poczynszy od dnia 1 lutego 2016 roku tj. zgodnie z żądaniem strony powodowej. O natychmiastowej wykonalności punktu 1 wyroku Sąd orzekł na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając zaś na względzie wynik postępowania w niniejszej sprawie (wygraną strony powodowej w 50 %), treść art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., jak również sytuację majątkową i wysokość dochodów pozwanego, Sąd zasądził od zobowiązanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (koszty zastępstwa procesowego, których wysokość ustalono uwzględniając stawki opłat za czynności adwokackie przewidziane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 roku) tj. § 2 pkt 3, § 4 ust. 1 pkt 9 w zw. z ust. 4), a ponadto z mocy art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona z mocy prawa.